

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

30 maart 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDSE EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Interpellatie van de heer Jan Laurys tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over het voorstel van de Vlaamse regering aan de Europese Commissie voor de afbakening van regionale steungebieden (ontwikkelingszones)

Vraag om uitleg van de heer Paul Van Grembergen tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de stand van zaken van de knipselkrant "Focus on Flanders"

Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

Donderdag 30 maart 2000

VOORZITTER : De heer Luc Van den Brande

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.10 uur.*

Interpellatie van de heer Jan Laurys tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over het voorstel van de Vlaamse regering aan de Europese Commissie voor de afbakening van regionale steungebieden (ontwikkelingszones)

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Laurys tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over het voorstel van de Vlaamse regering aan de Europese Commissie voor de afbakening van regionale steungebieden (ontwikkelingszones).

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb een technische vraag over de regio's die in aanmerking komen voor de expansiesteun, de zogenaamde ontwikkelingszones. Nadat de Vlaamse regering een voorstel had gedaan inzake de regio's die in aanmerking komen voor steun in het kader van Doelstelling 2, moest men ook de NUTS V-regio's aanduiden waaraan in de periode 2002-2006 regionale steun kon worden gegeven. Men zou die opdracht hebben gegeven aan de studiedienst van de SERV.

Het uitgangspunt voor deze selectie vormt de basiskaart die wordt gevormd door alle gemeenten die voor ten minste één van de vijf gemeenschappelijke indicatoren een afwijking vertonen van minimaal de helft ten opzichte van het gemiddelde van de Belgische gemeenten. De Europese Commissie had de regio's aangeduid die in aanmerking komen voor de expansiesteun. Het inwonersaantal werd vastgelegd op 975.000. De basiskaart gaf aan

dat er 1.400.000 inwoners waren. Er was dus een verdere selectie nodig.

Die selectie gebeurde op basis van een synthese-index. Men nam een aantal objectieve indicatoren, zoals het aandeel van de industrie in de werkgelegenheid, het aandeel van de industriële sectoren in regressie, de verhouding tussen instroom en uitstroom bij de actieve bevolking en de werkloosheidsdruk. Op basis daarvan is een classificatie gemaakt van de gemeenten. De gemeenten die onderaan stonden, werden niet meer in aanmerking genomen.

In een derde stap werden ook die gemeenten wegeselecteerd die volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen niet op een economisch knooppunt lagen of op 1 januari 1998 geen 5 hectare realiseerbare industrieterreinen hadden. Het was de bedoeling compacte gebieden af te bakenen die voor de expansiesteun in aanmerking komen. Ten slotte werden nog enkele kleinere aanpassingen gedaan waardoor uiteindelijk een lijst met 5 compacte zones tot stand kwam.

De regio's die werden erkend in het kader van Doelstelling 2 kunnen ook in aanmerking komen voor expansiesteun. Zij worden nu ook aan de lijst toegevoegd. In het kader van de herziening van de Europese structuurfondsen omvatte Doelstelling 2 zowel de plattelandszones als de gebieden die in aanmerking kwamen voor industriële ontwikkeling.

Uiteindelijk werd echter ook de gemeente Munsterbilzen toegevoegd aan deze lijst. Munsterbilzen, waar 4.191 mensen wonen, is een deelgemeente is van de fusiegemeente Bilzen. Bilzen is ook erkend in het kader van Doelstelling 2 op basis van de Europese criteria voor plattelandsgebieden. De gehanteerde argumentatie is dat Munsterbilzen eigenlijk deel zou uitmaken van het grote industriegebied Genk-Zuid, dat met de gemeenten Genk en Zutendaal één groot industrieel complex vormt.

Laurys

Door die samenvoeging waren er 46.195 inwoners teveel. Dit surplus moest elders worden gecompenseerd door het weghalen van gemeenten met eenzelfde inwonersaantal. Hiervoor sneuvelde de gemeente Grobbendonk, Kuurne en Izegem. Zoals aangegeven heeft Munsterbilzen maar 4.191 inwoners, terwijl men er 46.195 heeft geschrappt. Mijn redenering blijft echter geldig. Om de industriezone van Munsterbilzen te voegen bij de gebieden die in aanmerking komen voor de regionale steun, heeft men andere gebieden laten sneuvelen.

Ofschoon er een advies was waarin men objectieve criteria had opgenomen, werden in het voorstel niet alleen gemeenten aangeduid, maar zelfs delen van gemeenten. De Europese Commissie had het in feite over arrondissementen. Men heeft een kunstgreep toegepast om Munsterbilzen te kunnen toevoegen. Elders heeft men dan weer gemeenten moeten schrappen.

Mijnheer de minister-president, welke argumenten werden gebruikt om enerzijds Munsterbilzen op de lijst te zetten en anderzijds drie gemeenten af te voeren? In mijn eigen regio past Diest-Webbekom perfect in het geheel. Waarom werd die niet in de lijst opgenomen?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Laurys heeft zelf aangegeven dat het om een technische materie gaat en dat hij de methodologie onderkent die de Vlaamse regering heeft gevolgd. Men moet inderdaad een aantal criteria in aanmerking nemen, die trouwens ook door Europa zijn opgegeven. De lidstaten moeten die dan concreet invullen. Bij ons wordt de zaak enigszins bemoeilijkt doordat men ook rekening moet houden met de andere gewesten.

Uit het overleg is voortgevloeid dat we opteren voor de NUTS V-benadering. Dit houdt in dat niet de arrondissementele, maar wel de gemeentelijke aanpak in aanmerking wordt genomen. Mijnheer Laurys, u hebt aangegeven dat daar sociaal-economische indicatoren en inwonersaantallen in meespelen en dat bepaalde plafonds moeten worden gerespecteerd. Dit geeft dan ook aan dat we niet zomaar arbitrair kunnen bepalen dat de ene gemeente wel en een andere niet in aanmerking komt. Ik kan eventueel de volledige tekst van de regeringsbeslissing en van de nota aan de Vlaamse

regering hieromtrent meedelen. Die is echter vrij technisch en ingewikkeld.

Mijnheer Laurys, u wilt eigenlijk weten wat de verhouding is tussen een ontwikkelingszone en de Doelstelling 2-gebieden. In die laatste gebieden heeft men in specifieke steunmaatregelen voorzien. In dit geval gaat het om een aantal gebieden waar de betrokken gemeenten die willen investeringen, gebruik kunnen maken van een meer geïntensifieerde expansiesteun. Ook Europa geeft aan dat een combinatie van beide kan en in een aantal gevallen zelfs is aangewezen. Omwille van de specifieke sociaal-economische uitdagingen is er een combinatie van de voordelen die bestaan in het kader van Doelstelling 2 enerzijds en anderzijds van de mogelijkheden die gelden voor ontwikkelingszones.

De motivatie op basis waarvan we die keuzes hebben gemaakt, is gebaseerd op de bestaande methodologie. Op een bepaald ogenblik komt dan Doelstelling 2 op de proppen. We hebben vastgesteld dat men een aantal gemeenten integraal voor die doelstelling heeft geselecteerd. Op dat moment kwamen ze niet voor op de methodologisch tot stand gekomen kaart van de voorgestelde gemeenten. De combinatie is dus mogelijk. De gebieden moeten wel 100.000 inwoners hebben of met de reeds geselecteerde gemeenten een compact gebied vormen. Dit is een belangrijk punt.

In het regeringsbesluit staat dat 'het logisch is dat een structurele hulp die industriële gebieden in reconversie wordt geboden in het kader van Doelstelling 2, wordt versterkt door de mogelijkheid van verhoogde expansiesteun aan de ondernemingen aldaar. Daarom werd ervoor geopteerd om de lijst van de binnen het methodologisch kader geselecteerde gemeenten uit te breiden met de gemeenten die de commissie heeft aanvaard onder de nieuwe Doelstelling 2.'

Het gaat dan niet alleen om Munsterbilzen, maar om de gemeenten Mol met 31.394 inwoners, Dessel met 8.533 inwoners en Munsterbilzen met 4.191 inwoners. Munsterbilzen maakt deel uit van de grotere entiteit Bilzen met bijna 30.000 inwoners. De gemeente Bilzen is integraal aanvaard als Doelstelling 2-gemeente. Die erkenning kwam er op basis van het feit dat Bilzen voldoet aan de criteria voor plattelandsgebieden in het kader van Doelstelling 2. Dat wil ik benadrukken.

Zoals u op de kaart kunt zien, ligt Munsterbilzen in het noorden van de gemeente Bilzen, en sluit het

Dewael

aan bij Genk en Zutendaal. Het industriegebied in Munsterbilzen staat trouwens bekend als Zuid-Genk. Het uitgangspunt van de Vlaamse regering was dan ook om Munsterbilzen te bekijken als deel van het compacte geheel Genk en Zutendaal, zo niet krijgen we problemen bij de implementatie van de expansiereglementering. Om consequent te zijn met de logica dat Munsterbilzen een onlosmakelijk geheel vormt met Genk en Zutendaal en alleen maar daarom wordt geselecteerd, wordt voor deze deelgemeente dezelfde steunintensiteit gevraagd als voor de aangrenzende gemeenten Genk en Zutendaal, die deel uitmaken van een ander arrondissement.

De optelsom van de inwonersaantallen van Mol, Dessel en Munsterbilzen brengt ons op 44.118 inwoners. Dan stijgen we boven het bevolkingsplafond uit, en daarom moest er op basis van dezelfde methodologische aanpak tot een uitzuivering worden gekomen. Daar werden de gemeenten Grobbendonk, Kuurne en Izegem het slachtoffer van, zoals de heer Laurys al zei. Dit is een gevolg van de gemaakte keuzes, die niet arbitrair gebeurden, maar op basis van een welbepaalde methodologische aanpak.

Het compacte gebied Genk heeft te kampen met zware reconversieproblemen. Ook Ford Genk is daar gevestigd. Enkele weken geleden konden we in de pers lezen dat dat bedrijf 1 miljard frank moet terugbetalen in het kader van de Maribeloperatie. Er heerst ook wat onrust bij de autoconstructeurs in het algemeen, denk maar aan voorbeelden uit het verleden. Ik wil niet verhelen dat dit alles meespeelt bij de beoordeling van dit dossier. Dat geldt ook voor Mol en Dessel – het dossier-Verlipack is nog niet zo oud. Door deze overwegingen in de marge kunnen we zeggen dat in die gebieden effectief het signaal moet worden gegeven dat er vanuit Europa twee soorten van steun mogelijk zijn : Doelstelling 2 en de ontwikkelingszone.

Ik zal u de volledige nota van de Vlaamse regering hierover overmaken. Uit uw tekst kon ik opmaken dat u wel degelijk de methodologische aanpak erkent, maar dat u vragen stelt bij de redenen waarom hier een kleine deelgemeente van 4.000 inwoners wordt bijgesleurd. Ik wil nogmaals benadrukken dat dit niet met de natte vinger is gebeurd. Bij het toepassen van de methodologie moet worden onderkend dat Genk, Zutendaal en Munsterbilzen als aaneengesloten moeten worden beschouwd, want anders leidt dat tot problemen met de Europese Commissie.

Europa onderzoekt dit dossier nog, het werd dus nog niet goedgekeurd. Als ik een antwoord ontvang van de Europese Commissie, zal ik dat aan de commissie laten weten.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de minister-president, u overtuigt me niet. De combinatie tussen Doelstelling 2 en expansiesteun wordt te snel gemaakt. Doelstelling 2-gebieden komen in aanmerking als het over industriegebieden in reconversie gaat. Dat geldt niet voor Bilzen, dat een plattelandszone in ontwikkeling is. Er vond een kunstgreep plaats om de deelgemeente Munsterbilzen, dat bovendien tot een ander arrondissement behoort, als appendix te plakken aan het industriegebied van Genk en Zutendaal. De mensen van Grobbendonk, Kuurne en Izegem stellen zich volgens mij terecht vragen, net als mensen uit andere regio's. Voor mij werd niet objectief aangeduid waarom deze kunstgreep nu net plaatsvond voor Munsterbilzen.

Minister-president Patrick Dewael : Bilzen is een zeer complexe gemeente. Voor de fusiegemeenten ten zuiden van Bilzen gaat het duidelijk om een gebied van plattelandontwikkeling. De gemeentegrenzen zijn natuurlijk wat ze zijn, maar Munsterbilzen vormt daar eigenlijk een uitzondering op. Munsterbilzen, Genk en Zutendaal vormen vanuit industrieel oogpunt een geheel. Zij moesten dan ook worden voorgesteld als een compact geheel, anders kon dit dossier niet worden verdedigd.

De voorzitter : De Europese Commissie heeft trouwens nog geen enkel voorstel goedgekeurd. Ik stel voor dat de minister-president deze commissie op de hoogte houdt over de evolutie van dit dossier. Het is belangrijk dat we weten welke afweging er finaal wordt gemaakt. Dit is niet alleen belangrijk voor het beleid, maar ook voor de ontwikkeling van bepaalde substreken. Wij krijgen geen middelen van Europa, maar krijgen wel de mogelijkheid om verschillende dingen te doen.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Paul Van Grembergen tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de stand van zaken van de knipselkrant 'Focus on Flanders'

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Grembergen tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de stand van zaken van de knipselkrant 'Focus on Flanders'.

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, in Brussel zijn wel de meeste journalisten geaccrediteerd, maar in het verleden hebben we al vaak vastgesteld dat desondanks het eigen profiel, het democratisch bestel en de economie van Vlaanderen niet op een correcte wijze worden voorgesteld. Een aantal journalisten bracht een gekleurd en tendentius beeld van Vlaanderen. Op een bepaald moment werd door de communicatie bepaald hoe Vlaanderen was, terwijl het net omgekeerd zou moeten zijn : hoe Vlaanderen is, moet de communicatie bepalen.

Als gevolg hiervan hebben we onderzocht hoe we hierop een correctie konden aanbrengen. Het was en is niet onze bedoeling om deontologisch in te grijpen in de persvrijheid, maar wel om na te gaan hoe we ons objectiever kunnen voorstellen aan de buitenwereld. De feiten waren duidelijk. Zo was algemeen bekend dat de verslaggeving in de Frankfurter Allgemeine en Le Monde allesbehalve correct was.

Het initiatief van de Knipselkrant is uiteindelijk uitgegroeid tot Focus on Flanders. Hoe zit het met deze publicatie ? Wat is de oplage ? Hoe vaak verschijnt ze ? Hoe is de respons ? Slagen we in ons opzet ? Communicatie is uiterst belangrijk. Zet Vlaanderen er voldoende middelen voor in ? Hoe zit het met de subsidies voor Focus on Flanders ? Wat is onze inbreng ? Denkt de minister-president aan bijsturing ? We moeten ervoor zorgen dat we het beeld kunnen omdraaien : het beeld van Vlaanderen moet overeenkomen met de realiteit, de verslaggeving mag Vlaanderen niet voorstellen zoals zij dat wil doen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, de heer Van Grembergen zei terecht dat er grote eensgezindheid bestond en bestaat over de noodzaak om te zorgen voor een betere communicatie met de buitenwereld. Een aantal weken geleden stelde ik

een schriftelijke vraag over 'Focus on Flanders', omwille van de geruchten dat de regering van plan was om van dit project af te stappen. Ik kreeg als antwoord dat de tweede jaargang geen problemen zou ondervinden, maar dat het project, samen met de communicatie met het buitenland, zou worden geëvalueerd in het begin van dit jaar. Is die evaluatie al afgerond ? Wat zijn de resultaten daarvan ?

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik wil een kleine anekdote vertellen om aan te tonen dat er een behoefte bestaat aan gespecialiseerde persconferenties voor buitenlandse journalisten.

Een aantal weken geleden keek ik toevallig naar een uitgebreid Nederlands programma over Brussel, hoofdstad van Europa. In dat programma kwamen ervaren buitenlandse journalisten aan het woord. Zo was er ook een Brit, die al 19 jaar in Brussel verblijft voor verslaggeving over Europese zaken. Hij had het op een gegeven ogenblik over het 'Flemish extremism'. Hij zei dat bepaalde Vlamingen voorstander zijn van een onafhankelijk Vlaanderen, wat hij zeer vreemd vond. Volgens hem ging het in het begin van zijn verblijf in Brussel vooral om mensen aan de kust – ik veronderstel niet van Knokke – en dat fenomeen zou nu zijn afgezaakt naar Molenbeek.

Dergelijke uitspraken getuigen toch van een volledige onwetendheid. Hoe is zoiets mogelijk na 19 jaar in Brussel te hebben gewoond ? Wij zijn grote onbekenden in Europa. Een blad als Focus on Flanders zal wel een groot belang hebben, maar kan de Vlaamse regering geen grootscheepse voorlichtingscampagne overwegen ? Men weet meer over Kosovo dan over Vlaanderen !

De voorzitter : Mijnheer Verrijken, ik heb de uitzending ook gezien en daarin kwamen ook heel goede stukken voor. Zo sprak Staf Nimmegeers recht vanuit de buik van Brussel. De man naar wie u verwijst, is de woordvoerder van de NAVO. Tijdens de Balkanoorlog zagen we hem elke dag op het televisiescherm. Hij vertelde ook andere zaken dan wat u aanhaalt.

Mijnheer Van Grembergen, ik ben het met u eens dat een correct beeld van Vlaanderen heel belangrijk is. Voor de knipselkrant tot stand kwam, hebben we een hele reeks andere initiatieven genomen. Zo hebben we de buitenlandse correspondenten in Brussel opgedeeld in taalgroepen, en hebben we een aantal informatiebijeenkomsten gehouden met de Engelssprekende, de Franssprekende en de

Voorzitter

Spaanssprekende journalisten. Er is een hele reeks initiatieven aan de knipselkrant voorafgegaan.

Natuurlijk was 'Focus on Flanders' niet de enige mogelijkheid om een beeld te schetsen van onze deelstaat, maar het leek ons toen de beste formule. In het buitenland gelooft men immers nooit wat in publicaties van een overheid verschijnt. Daarom was het onze opzet om onafhankelijke journalisten de selectie te laten maken van gepubliceerde artikels, zonder dat ze daarbij worden gestuurd door kabinet of administratie.

Een land als Canada zou perfect moeten weten wat een federale structuur is. Natuurlijk zijn er verschillen tussen de Canadese en onze situatie, maar ik begrijp niet dat de Canadese ambassadeur in Brussel enkel Franstalige kranten leest. Iemand uit Canada zou toch het belang moeten kennen van pluriformiteit binnen een staat. De ambassadeur beseft wel dat het goed zou zijn mocht iemand van de Canadese ambassade het Nederlands machtig zijn, maar daar wordt niets aan gedaan.

De tweede man van de Russische ambassade spreekt wel perfect Nederlands. Ook de Centraal-Europese ambassades dragen er al altijd zorg voor om een soort van uitwisseling te organiseren tussen hun diplomaten die in Nederland hebben gewerkt en degenen die in België worden gestationeerd. U herinnert zich wellicht de Hongaarse ambassadeur die perfect Nederlandstalig was.

Het is zeker nodig dat initiatieven worden genomen opdat men in het buitenland een goed beeld krijgt van Vlaanderen en correcte informatie ontvangt over federaal België. Misschien moet een betere formule dan de huidige worden gehanteerd.

Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het is belangrijk te weten dat 'Focus on Flanders' niet wordt uitgegeven door de Vlaamse overheid. Het is een eigen initiatief van uitgeverij Lannoo. Wel hebben we al tweemaal een aantal jaarabonnementen aangekocht die worden verspreid onder prioritaire doelgroepen. Ik moet hier evenwel aan toevoegen dat de knipselkrant wellicht niet leefbaar zou zijn zonder de afname van die abonnements. Doordat een privé-uitgeverij het initiatief neemt, vergroot de geloofwaardigheid van het product, want een soort PR-instrument van de Vlaamse overheid zou de geloofwaardigheid aantasten.

Voor de kwaliteit en selectie van de berichten wordt de uitgeverij bijgestaan door een adviescomité. In dat comité zitten een aantal gezaghebbende journalisten, een Vlaamse krantenuitgever en een vertegenwoordiger van het Vlaamse bedrijfsleven.

Wij nemen in totaal 1.450 abonnementen af. We verspreiden die onder andere onder de buitenlandse correspondenten, ambassades, consulaten-generaal, vertegenwoordigers van buitenlandse regio's en topambtenaren van de NAVO.

De publicatie verschijnt wekelijks met 45 nummers per jaar. Het krantje beslaat acht pagina's en bestaat in drie versies : een Engelse, een Franse en een Duitse. Momenteel loopt een proefproject om naast de gedrukte versie aan bepaalde doelgroepen ook een versie per fax en via e-mail te bezorgen.

In Brussel zijn er meer geaccrediteerde buitenlandse journalisten dan in Washington D.C.. Dit gegeven biedt een schat aan mogelijkheden die we zo goed mogelijk moeten benutten. In 1995 werd een steekproef gedaan waarbij 150 buitenlandse journalisten werden ondervraagd. Die proef leverde verrassende resultaten op. Slechts 14 percent van de ondervraagden kent Nederlands, 99 percent is het Frans machtig. 85 percent leest regelmatig de Franstalige geschreven pers, 72 percent informeert zich via de Franstalige omroepen over België en Vlaanderen. Slechts 10 percent maakt gebruik van de Vlaamse geschreven pers, 18 percent van de Vlaamse omroepen. 86 percent van de buitenlandse correspondenten leest regelmatig *Le Soir*. Amper 10 percent leest *De Standaard*. Deze cijfers spreken tot de verbeelding. Ze tonen aan dat de buitenlandse journalisten slechts over eenzijdige informatie over België beschikken wat tot een vertekend beeld van Vlaanderen leidt.

Tijdens de eerste jaargang van 'Focus on Flanders' ontving men een aantal positieve, maar vrij algemene reacties. Om grondig te peilen naar de doelmatigheid van het project is een goede evaluatie nodig. Ook op het vlak van lay-out en inhoud kunnen een aantal verbeteringen worden aangebracht. De komende maanden zal een kwantitatieve en kwalitatieve bevraging van de prioritaire doelgroepen worden uitgevoerd door een gespecialiseerde firma. Het is niet juist dat ik ooit heb gezegd dat deze evaluatie tegen het begin van dit jaar klaar zou zijn. Dat zou niet mogelijk zijn geweest.

De initiatieven uit het verleden om de beeldvorming over Vlaanderen te verbeteren, blijven bestaan in afwachting van de start van de algemene

Dewael

communicatiestrategie die in de beleidsnota wordt voorgesteld. Voor een dergelijke strategie is wetenschappelijk onderzoek noodzakelijk. Zowel de informatieambtenaar als de administratie Buitenlands Beleid hebben gewezen op het belang van een gespecialiseerd wetenschappelijk onderzoek om deze doelgroepen en de middelen waarmee ze kunnen worden bereikt te definiëren. Uiteraard is ook de inhoud van het product van groot belang. We ijveren immers naar het verspreiden van een zo coherent mogelijke boodschap. Hierover werden reeds afspraken gemaakt tijdens een eerste vergadering. De stuurgroep zal opnieuw bijeenkomen onmiddellijk na Pasen. In de stuurgroep zit onder meer een lid van mijn kabinet, iemand van de administratie Buitenlands Beleid en de informatieambtenaar.

Voor een wetenschappelijk onderzoek is tijd nodig. U weet natuurlijk ook dat bij het inschakelen van een externe firma de regelgeving over contracten, overheidsaanbestedingen en dergelijke moet worden gerespecteerd. Ook dat vraagt tijd. Ik herhaal dat het nooit mijn bedoeling is geweest om tegen het begin van dit jaar een nieuw plan te hebben. In plaats van een coherente aanpak zou dat opnieuw een fragmentarische aanpak tot gevolg hebben gehad.

We mogen niet uit het oog verliezen dat de bestaande initiatieven zijn gegroeid uit de staatshervorming van 1993. Alles bevond zich toen nog in een startfase. Nu is de tijd gekomen voor een algemene aanpak. Ik herhaal dat we in afwachting van het onderzoek de bestaande initiatieven blijven steunen. We zullen het onderscheid dat vroeger werd gemaakt tussen de journalisten van diverse taalgroepen opnieuw in overweging nemen.

Het stoort ook mij mateloos dat de beeldvorming over Vlaanderen wordt gedictieerd door de eenzijdig Franstalige benadering. Als 86 percent van de buitenlandse journalisten *Le Soir* leest, dan mag het ons niet verbazen dat de pers in het buitenland geen al te fraai beeld van Vlaanderen schetst.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer de minister-president, het is inderdaad noodzakelijk om over een communicatiestrategie te beschikken die op expertise is gebaseerd. Ik ben het volmondig met u eens dat het nog te vroeg is voor een conclusie.

Het probleem van het diplomatiek korps in het algemeen en van de voorlichting van dit korps in het bijzonder blijft echter bestaan. In het buitenland wordt aangeduid wie naar hier mag komen. Het blijft vreemd dat de kennis van de belangrijkste landstaal niet als essentieel wordt beschouwd in de geloofsbrieven. Dit toont duidelijk aan dat de wereld een verkeerd idee heeft over België.

Daarom zou het nuttig zijn om naast het opbouwen van de expertise en de evaluatie een grondig gesprek te voeren met het federaal ministerie van Buitenlandse Zaken. Collega's in Nederland vertellen me dat niet in hun hoofd zou opkomen een ambassadeur te aanvaarden die het Nederlands niet machtig is.

Mijnheer de minister-president, u bent bevoegd voor de buitenlandse betrekkingen van Vlaanderen. Kunt u ervoor zorgen dat terzake een gesprek ten gronde zal worden gevoerd ?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer Van Grembergen, u hebt gelijk. Het is echter niet evident dat elke ambassadeur de talen spreekt van het land waarin hij terechtkomt. De reciprociteit is trouwens vaak zoek. Ik geloof niet dat elke Belgische ambassadeur de taal of talen machtig is van het land waar hij of zij werkt.

Toch is er stilaan een kentering merkbaar. Ik ben heel gecharmeerd door de Franse ambassadeur in ons land die perfect Nederlands spreekt. Ik zal het probleem zeker aankaarten bij mijn federale collega.

Door over ambassadeurs te praten, doet u mij denken aan een goed initiatief uit het verleden dat dit jaar werd herhaald. Het initiatief loopt in samenwerking met De Warande en is beperkt tot de Europese ambassadeurs. Zij werden rondgeleid in de verschillende provincies. Het is immers heel belangrijk dat ze naast de ambtelijke contacten en het Vlaanderen uit de officiële nota's, ook kennis maken met het levende Vlaanderen. De ambassadeurs hebben een aantal wetenschappelijke instellingen, belangrijke bedrijven en culturele instellingen bezocht. Hun reacties waren heel positief. Door dergelijke initiatieven krijgen ze een veel betere indruk over Vlaanderen dan uit de pers.

Het ligt jammer genoeg in onze aard onze problemen te exporteren en uit te vergroten. De voorbije jaren werden een aantal zaken, zoals de zaak-Du-

Dewael

troux en de dioxinecrisis, op een vrij ongenuan-
ceerde manier in de buitenlandse media voorge-
steld. In het buitenland lijkt het alsof over ons land
niets anders te vertellen viel.

In andere landen gaat men met de grootste om-
zichtigheid met dergelijke problemen om opdat ze
uit de buitenlandse media zouden worden ge-
weerd. Journalisten zien ons land vooral als een
bron van conflicten, en niet als een land dat op in-
stitutioneel vlak verrijkend kan zijn. We moeten er-
voor zorgen dat we onze problemen niet langer
zelf uitvergroten. Onze media kunnen daarbij een
belangrijke rol spelen.

De voorzitter : Mijnheer de minister-president, ook
ik stond heel positief tegenover het initiatief van
De Warande. Het grootste probleem blijft de dage-
lijkse informatiebron van het diplomatieke korps.
U hebt reeds gezegd dat uit de enquête blijkt dat
bijna alle informatie voor bijna 90 percent van de
buitenlandse journalisten uit een Franstalige – en
bovendien Brusselse – krant komt. Waalse kranten
hebben een andere teneur dan een Franstalige
krant uit Brussel.

In de voorbije jaren hebben we de ambassadeurs
duidelijk gemaakt wat Vlaanderen is. Zo hebben
we hun brieven of uitnodigingen die in het Frans of
Engels waren opgesteld, systematisch terugge-
stuurd. Dat veroorzaakte enig ongemak, maar on-
dertussen werd op dat vlak toch al vooruitgang ge-
boekt.

Het zou nuttig zijn als ook de commissieleden de
publicatie 'Focus on Flanders' zouden ontvangen.

Minister-president Patrick Dewael : Op het lijstje
van abonnees komen de fractievoorzitters van het
Vlaams Parlement voor. Het zou inderdaad goed
zijn om het bestand uit te breiden met de leden van
deze commissie.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.55 uur.*
